

Riisto on lopetettava ja luotava ihmisystävällisiä työpaikkoja

Suomen hallitus sortaa systemaattisesti heikompiosaisia. Työttömille suunnitellut työnhaku- ja raportointipakot eivät tuo työpaikkoja työtä tarvitseville. Sen sijaan ne lisäävät eriarvoisuutta, koska monella ei ole varaa hankkia tietokonetta, eivätkä kaikki kykene käyttämään sähköisiä palveluja. Pakot uhkaavat myös ihmisten mielenterveyttä, jos työtä joutuu hakemaan mekaanisesti vuosikausia siinä ikinä onnistumatta. Karensin uhkan moninkertaistuminen ei liioin paranna kenenkään mahdollisuuksia työllistyä tilanteessa, jossa palkkatyötä ei riitä kaikille.

Myös esitys työttömyyskorvauksen leikkaamisesta, jos työtön ei löydä itselleen työtä tai työllisyyttä edistävää palvelua kolmen kuukauden aikana muutamaa päivää, on ihmisarvoa syvästi loukkaava. Vaikka olisit yrittänyt parhaasi, sinua rangaistaan silti.

Niin kuin tässä ei olisi jo tarpeeksi, hallitus esittää leikkauksia asumistukeen työnteon kannustavuuden lisäämiseksi. Ministerit kuvittelevat, että asumistuki korvaa vuokran kokonaan, vaikka monen kohdalla tuki on hyvin matala kovan vuokratason vuoksi. Käytännössä myös sadattuhannet työtä tekevät joutuvat turvautumaan asumistukeen voidakseen käydä töissä ja asua jossain. Jos asumistukea heikennetään, köyhien työssäkävijöiden on haettava myös toimeentulotukea. Tässä ei ole pienituloisten kansalaisten näkökulmasta mitään järkeä. Arki muodostuu painajaiseksi, kun kaikki aika menee työntekoon, ylipitkiin työmatkoihin ja paperisotaan Kelan kanssa.

Hallitus on valmis haaskaamaan satoja miljoonia euroja vähäosaisten kontrollointiin, piiskaamiseen ja hitaaseen tappamiseen. Jos vastuu työllisyydenhoidosta vielä siirretään yrityksille, työttömistä tulee lainsuojattomia ja oikeudettomia. Hallitus suhtautuu ihmisiin tavaranäköisesti, jota voidaan sysiä markkinoiden suhdanteiden mukaan ehdoilla millä hyvänsä minne päin Suomea tahansa. Kunnioitus ihmisten omaa tahtoa, terveydentilaa ja perhetilannetta kohtaan puuttuu tyystin. Kuitenkin työvoiman pitäisi olla valtiovallan erityisessä suojeluksessa.

SKP:n Jyväskylän piirijärjestö vaatii panostusta ihmisystävällisten työpaikkojen luomiseen. Pienituloisten työssäkävijöiden tulotasoa on kohennettava, verotettavan tulon alarajaa on nostettava ja vuokrasääntely on palautettava, jotta vähäisestäkin työnteosta tulee kannattavaa. Kansalaisten perusturvaa on rakennettava kannustimilla ja palkkioilla eikä pakoilla ja karensseilla. Perusturvan tason tulee olla vähintään 1200 euroa kuukaudessa verottomana.

Palkkatukimäärärahoja on lisättävä tuntuvasti ja palkkatuen myöntämisen kriteerejä on lievennettävä. Kolmannen sektorin yleishyödylliset järjestöt on ajettu hallituksen toimesta lahtipenkille, vaikka ne ovat vuosien mittaan tarjonneet työtä tuhansille pitkään työttömänä olleille, joiden työvoimasta mikään muu taho ei ole kiinnostunut.

Julkisella sektorilla on alettava kokeilla 30 tunnin työviikkoa ansiotasoa alentamatta ja perustason tehtäviin on palkkattava lisää työvoimaa. Osa-aikatyötä parhaillaan tekevien palkkatasoa on korotettava samassa suhteessa, etenkin matalapalkka-aloilla. Tavoitteena tulee olla yleinen 30 tunnin työviikkoon siirtyminen kaikilla aloilla muutaman vuoden kuluessa. Samalla on säädettävä minimipalkkalaki, jossa määritellään minimituntipalkaksi 10 euroa ja minimikuukausipalkaksi 1800 euroa.

Sekä työvoiman että työvoiman ulkopuolella olevien riistäminen on lopetettava. SKP:n Jyväskylän piirijärjestö korostaa, että ihmisarvo ja toimeentulo kuuluvat jokaiselle työmarkkina-asemasta riippumatta.

SKP:n Jyväskylän piirijärjestön vuosikokous 13.5.2017